

پیغمبری خودا - صلی الله علیه وسلم - نوپڑی ده‌ستپیده‌کرد به ته‌کبیر کردن (ووتنی: الله اکبر)، و (پاشان) خویندنی {الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ}

له‌عائیشه‌وه (دایکی ئیمانداران) -ره‌زای خوی لیبیت- ده‌لئیت: پیغمبری خودا -صلی الله علیه وسلم- نوپڑی ده‌ستپیده‌کرد به ته‌کبیر کردن (ووتنی: الله اکبر)، و (پاشان) خویندنی {الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ}، وئه‌گه‌ر بۆ پرکوع بردن بچووايه نه‌سهری به‌رز ده‌کرده‌وه و نه‌سهری داده‌گرت به‌لکو له‌نیواناندا بوو، وئه‌گه‌ر سهری له‌پرکوع بردن به‌رز بگردایه‌ته‌وه سوجه‌ی نه‌ده‌برد هه‌تاوه‌کو به‌پرکی ده‌وستا، وئه‌گه‌ر سهری له‌سوجه‌ی بردن به‌رز بگردایه‌ته‌وه، (جارپکی تر) سوجه‌ی نه‌ده‌برد هه‌تاوه‌کو به‌پرکی داده‌نیشیت، وله‌هموو دوو پرکاتیکدا ته‌حیاتی -ته‌شه‌هودی- ده‌خویند، له‌سهر پیی چه‌پی داده‌نیشیت، وپیی راستی ده‌وستاند به‌سهر زه‌ویدا، و نه‌هی ده‌کرد له‌شیوازی دانبیشتی شه‌یتان[^]، و نه‌هی کردوو له‌وه‌ی که‌سپک قۆله‌کانی -باله‌کانی- (له‌سهر زه‌وی) پراخت و ه‌کو بال پراختنی ئاژه‌له‌درنده‌کان^{^^}، و به‌سه‌لامدانه‌وه‌کو تایی به‌نوپڑه‌که‌ده‌هینا[^]. (شیوازی دانبیشتی شه‌یتان: بریتیه له‌وه‌ی سمته‌کانی له‌سهر زه‌وی بیت و له‌سهریان دانبیشیت و دیوی سهره‌وه‌ی پییه‌کانی له‌سهر زه‌وی پراخت، یان پییه‌کانی له‌سهر زه‌وی پراخت و له‌سهر پاژنه‌کانی پییه‌کانی دانبیشیت)، ^{^^}(بال پراختنی ئاژه‌له‌درنده‌کان: به‌وه‌ی له‌سهره‌په‌نجه‌کانیه‌وه‌هه‌تاوه‌کو ئانبیشکی له‌سهر زه‌وی پراخت (وه‌کو ئاژه‌ل

[[سه‌حیح - راست]] [[مسلم] ریوايه‌تی کردوو]]

دایکی باوه‌رداران عائیشه -ره‌زای خوی لیبیت- باسی چۆنیه‌تی نوپڑکردنی پیغمبر ده‌کات -صلی الله علیه وسلم- ده‌کات که‌نوپڑه‌که‌ی به‌ته‌کبیره‌ی ئیحرام ده‌ست پیده‌کرد، و ده‌یفه‌رموو: «الله اکبر» واته: «خودا له‌هموو شتیک گه‌وره‌تره»، و خویندنه‌وه‌ی قورئانی به‌سوره‌تی -الفاتحة- ده‌ست پیده‌کرد: «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ...» واته: «سوپاس بۆ الله په‌روه‌ردگاری جیهانیان...». ئه‌گه‌ر له‌دوای وه‌ستان پرکوعی بگردایه، سهری به‌رز نه‌ده‌کرده‌وه و نرمی نه‌ده‌کرده‌وه له‌کاتی پرکوع بردندا، به‌لکو به‌پرکی و راستی پرایده‌گرت، و کاتیک سهری له‌پرکوع بردن به‌رز ده‌کرده‌وه؛ راست ده‌وستا پیش ئه‌وه‌ی سوجه‌ی بیات، و کاتیک سهری له‌سوجه‌ی یه‌که‌م به‌رز ده‌کرده‌وه؛ سوجه‌ی دووه‌می نه‌ده‌برد هه‌تاوه‌کو به‌پرکی و ئارامی داده‌نیشیت. له‌دوای هموو دوو پرکاتیک داده‌نیشیت بۆ خویندنی ته‌شه‌هود -ته‌حیات- و ده‌یفه‌رموو: «التحیات لله والصلوات والطیبات...» واته: «هموو ستایشیکی گه‌وره‌به‌مه‌زن دانان ته‌نها بۆ خوی گه‌وره‌یه، و هموو نوپڑکردنیک ته‌نها بۆ ئه‌و زاته‌یه، و هموو قسه‌و کرده‌وه‌یه‌کی باش و جوان و خیرکردنیک ته‌نها بۆ ئه‌و زاته‌به‌دلسۆزی ئه‌نجام ده‌دریت...»، و ئه‌گه‌ر له‌نیوان دوو سوجه‌که‌دا یان بۆ ته‌شه‌هود دانبیشتایه؛ پیی چه‌پی پراده‌خست و له‌سهری داده‌نیشیت، و پیی راستی پراده‌گرت. و نه‌هی کردوو له‌وه‌ی که‌نوپڑخوین له‌نوپڑه‌که‌یدا و ه‌کو شه‌یتان دانبیشیت، ئه‌میش به‌وه‌ده‌بیت که‌پییه‌کانی له‌سهر زه‌ویدا پراخت، و له‌سهر پاژنه‌کانی پییه‌کانی دانبیشیت، یان سمته‌کانی به‌سهر زه‌ویدا بلکینیت و قاچه‌کانی پراگرت و ده‌سته‌کانی له‌سهر زه‌وی دانبیت هه‌روه‌کو چۆن سه‌گ و ده‌کات، یان نوپڑخوین قۆله‌کانی -باله‌کانی- پراخت و درپژیان بکاته‌وه به‌سهر زه‌وی له‌کاتی سوجه‌دا؛ و ه‌ک قۆل پراختنی ئاژه‌له‌درنده‌کان. و کو تایی به‌نوپڑه‌که‌ده‌هینا به‌سه‌لام کردن: «السلام علیکم ورحمة‌الله»؛ جارپک بۆ لای راست و جارپک بۆ لای چه‌پ

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

